

24 Αυγούστου 2016

Αίσθηση εξουσίας να βλαστημάς;

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Εκείνη τη στιγμή που τολμάς να βρίζεις τον ίδιο τον Θεό σίγουρα έχεις μεγάλο εγωισμό. Αρα τι κρύβεται εδώ; Μια έλλειψη αγάπης

Του π. Ανδρέα Κονάνου

Ηρθε μια μέρα ένας και μου λέει ότι βλαστημάει. Πήγα να του πω αυτό που έλεγα παλιά, ότι είναι πολύ βαρύ αμάρτημα. Την ώρα όμως που μου μιλούσε, σκεφτόμουν μέσα μου διάφορα τέτοια που σου εξηγώ τόση ώρα. Σκεφτόμουν: Κοίτα, όταν βλαστημάς, νιώθεις σίγουρα ότι με τον τρόπο αυτό αποκτάς δύναμη και κύρος.

Είναι μια αίσθηση εξουσίας να βρίζεις και να βλαστημάς. Νιώθεις πως είσαι σπουδαίος. Εκείνη τη στιγμή σίγουρα έχεις μεγάλο εγωισμό, που σε κάνει να τολμάς να βρίζεις κάτι πολύ ιερό και σπουδαίο, τον ίδιο τον Θεό. Αρα έχεις ανάγκη από δύναμη. Ποιοι έχουν ανάγκη από δύναμη; Οι άνθρωποι που ποτέ δεν τους αναγνώρισαν. Γι' αυτό και τώρα έχει ανάγκη να δείξει ακριβώς αυτή τη δύναμή του. Πώς; Ενας έτσι, άλλος αλλιώς. Ενας βρίζει, άλλος τα σπάει, άλλος χτυπάει.

Αρα τι κρύβεται εδώ; Μια έλλειψη αγάπης. Δεν αγαπήθηκε αυτός ο άνθρωπος. Αποκλείεται κάποιος που νιώθει πόσο πολύ τον αγαπάει ο Θεός να Τον βρίζει και να Τον βλαστημάει. Δεν είναι δυνατόν. Δεν μπορεί ένας αγαπημένος άνθρωπος του Θεού να φέρεται έτσι. Αρκεί να νιώθει όμως αισθητά αυτή την αγάπη. Αρα αυτός ο άνθρωπος που έρχεται κοντά μου να εξομολογηθεί τι ανάγκη έχει; Την παρατήρησή μου; Ή να του ανοίξω ένα κανάλι επικοινωνίας με Αυτόν που είναι η αγάπη, ώστε να γλυκαθεί η ψυχή του;

Κι όταν νιώσει τον Θεό, θα ανοίγει πλέον το στόμα του όχι για να βρίζει, μα για να δοξολογεί τον Χριστό και να του λέει: «Χριστέ μου, σ' ευχαριστώ που μ' αγαπάς και μου το έχεις δείξει. Σ' ευχαριστώ, Χριστέ μου, που δίνεις σε εμένα την αξία που οι άλλοι δεν μου δίνουν. Πώς να βρίσω τώρα Εσένα; Σ' ευχαριστώ που με κάνεις να νιώθω ασφάλεια και σιγουριά κοντά Σου».

Κάθε αμαρτωλός άνθρωπος που με πλησιάζει στην ουσία δείχνει την εσωτερική ανασφάλειά του. Έχει δική του ανάγκη και πολλά δικά του κενά. Αυτά τα κενά πώς θα τα γεμίσω; Με παρατηρήσεις; Δεν γεμίζουν έτσι τα κενά της ψυχής. Με μαλώματα; Αντίδραση θα βγάλει. Με φωνές; Το αντίθετο θα πετύχω.

Τι έκανε ο Θεός μας, ο Πατέρας της παραβολής αυτής; Διαβάζοντας το ιερό κείμενο βλέπουμε: αγκαλιά, φιλιά, πλύσιμο, καθάρισμα, δαχτυλίδι, καινούργια παπούτσια, ρούχα λαμπρά, αρώματα, γλέντι, τραγούδι, χορός, ευχάριστη ατμόσφαιρα, συμφωνίες, ευτυχία.

«Παιδί μου, σ' αγαπάω. Νιώσε το αυτό, ότι σ' αγαπάω. Νιώσε ότι σ' αγαπάω! Και μέσα σ' αυτή την αγάπη, μέσα σ' αυτό το φως, σ' αυτό το γλέντι ό,τι έκανες σβήνει. Όλα τα αμαρτήματα σβήνουν. Λιώνουν μέσα στο φως».

Το φως αυτής της αγάπης, το φως αυτό το γλυκό, το καθαρτικό και θεραπευτικό,

που εξαγνίζει και μαλακώνει, αυτό το φως σβήνει όλα τα αμαρτήματα. Και, έπειτα, δεν θέλεις πλέον να κάνεις αμαρτίες. Οχι γιατί στο επέβαλε κάποιος απέξω, μα γιατί είσαι γεμάτος, πλήρης, αναπαυμένος. Η αρετή είναι κατάσταση που βγαίνει από μέσα προς τα έξω.

Στο τέλος γύρισε απ' τη δουλειά κι ο άλλος ο γιος, ο καλός, βλέπει στο σπίτι φώτα, νιώθει τον ενθουσιασμό που επικρατεί, ακούει χορούς και θορύβους. «Τι γίνεται εδώ, ρε παιδιά;» βρίσκει κάποιον και ρωτά. «Τι κάνουν στο σπίτι;» «Α, ήρθε ο αδελφός σου και ο πατέρας σου χάρηκε πάρα πολύ που τον παρέλαβε υγιαίνοντα. Και κάνει για χάρη του τραπέζι».

Πηγές: dimokratianews.gr -[Από την Εφημερίδα Ορθόδοξη Αλήθεια](#)